MESEČNI NOTRANJEPOLITIČNI PREGLED

Razvoj teče

Medtem ko je december potekal v živahnih razpravah o resoluciji družbenega razvoja za leto 1976 in je bilo glede tega programa doseženo popolno soglasje na vseh samoupravnih ravneh, od občin do federacije, se je začelo novo leto v republiki Sloveniji s političnim dogodkom, ki bo še dolgo ostal v ospredju našega družbenega življenja.

6. in 7. januarja je bila namreč težko pričakovana V. seja CK ZK Slovenije. Če pravimo: težko pričakovana, hočemo poudariti, da si je republiška skupnost obetala od te seje kompleks temeljnih usmeritev in regulativov, ki jih družba ne more pogrešati, navzlic temu, da takšne usmeritve že imamo, od sprejetja nove ustave in od VII. kongresa ZKS, X. kongresa ZKJ in kasnejših partijskih sej.

Vse ocene soglašajo, da je V. seja ne samo do popolnosti izpolnila pričakovanja slovenskega partijskega članstva in vseh naprednih družbenih sil, temveč je zaradi svoje izjemno skrbne pripravljenosti pričakovanja celo presegla. To pomeni, da je na eni strani uspelo uskladiti naročila ustave in kongresov z vsemi aktualnimi zahtevami sedanjega družbenega trenutka, na drugi strani pa vnesti v ta moment ustrezne nove pobude.

Uvodni referat Vlada Janžiča, razpravni prispevki Sergeja Kraigherja, Romana Albrehta, Milana Kučana, Janeza Barboriča in desetin drugih udeležencev seje, pa naposled sprejeti dokumenti in sklepi — vsa ta gradiva predstavljajo pravo zakladnico misli, konstruktivne kritike ter akcijskih zasnov za sedanjo in jutrišnjo etapo naše družbene materialne izgradnje ter izgradnje proizvodnih in človeških odnosov. Zdaj preostane odgovorni in nemalo težavni drugi del posla: fronta združenega dela in Socialistične zveze mora vse to gradivo osvojiti. Treba je poiskati načine in oblike, da se bodo delovni ljudje lahko dodobra seznanili z dosežki seje, hkrati pa vložili velike napore, da se bodo nova revolucionarna spoznanja strnila z življenjsko prakso delavskega razreda in delovnih ljudi.

Naloge občinskih vodstev ZK

Prostor nam ne dopušča, da bi se v tem komentarju zaustavili celo samo ob najbistvenejših dosežkih V. seje. Oglejmo si zato vsaj tiste razdelke Sklepov, ki govore o nalogah občinskih vodstev ZK.

»Občinska vodstva morajo«, zahtevajo Sklepi, »ob sodelovanju osnovnih organizacij v TOZD in krajevnih skupnostih analizirati praktično uveljavljanje delegatskega sistema kot organizacijske podlage celotnega skupščinskega sistema in s tem enega najpomembnejših vzvodov samoupravljanja in uveljavljanja politične oblasti delavskega razreda.«

Vprašanje je, kako v občinah ravnati, da bo ta temeljna zahteva izpolnjena. Gradivo V. seje seveda ne ostaja dolžno glede napotkov, kako dosegati ta cilj.

Predvsem je treba poživiti organizirano in aktivno idejno-politično delovanje ZK v asociacijah, ki zajemajo največje množice delovnih ljudi, torej, kot že rečeno, v delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih. Predvsem gre za kontinuirano stvarno delo, ne pa za število seminarjev in sestankov in za papirnato ofenzivo, kar vse zelo obremenjuje najustvarjalnejše družbene delavce, a je dostikrat zgolj samo sebi namen. Z dejanji in vsebino ukrepov je treba vplivati, da se med množicami uveljavijo enotnost akcije, solidarnost v skupni gradnji, usmeritve h ključnim vprašanjem razvoja, novi dohodkovni odnosi in uresničevanje ustavnih načel. Ne sme se dogajati, da bomo govorili eno, delali pa čisto nekaj drugega — zlasti tisto, kar nam prišepetavajo osebni, skupinski, lokalni ali občinski interesi, mimo dejanske koristi celotne skupnosti. To se tudi ne bo moglo dogajati, če bo politično delo poživljeno, če se bodo krepili ustavno opredeljeni odnosi, če se bo postopno zmanjševala delavčeva odtujenost in če se bo hitreje presegala njegova nerazvita zavest.

Seveda bo treba iti v vse odločnejši boj zoper tiste tehnobirokratske sestavine, ki hočejo še zmerom ukrepati mimo delavskega vpliva ter razvijati egoistično, zasebniško in partikularistično obnašanje. Komunisti se tisti, ki morajo delavcem neprestano odpirati oči, da jih ne bodo birokrati »okoli prinašali« in jim vsiljevali takšne proizvodne, planske, investicijske in delitvene rešitve, ki ne temeljijo na ustavi in na dohodkovnih odnosih.

Potrebno je nenehno ocenjevanje

Delavsko-razredna, samoupravna misel mora noč in dan bdeti nad delom skupščinskih in drugih organov v občinah. Sklepi V. seje izrecno poudarjajo, da je treba z vsemi sredstvi zagotoviti, »da bo delovanje izvršilnih in upravnih organov v skladu z njihovimi ustavnimi pooblastili in vlogo ter da bo v vsebini in načinih dela skupščin odstranjeno vse, kar lahko vodi k prevladi izvršilnih in upravnih organov ter strokovnih služb pri določanju vsebine družbeno-ekonomskih vprašanj, ki neposredno zadevajo delavce in druge delovne ljudi in za katerih rešitev so bila oblikovana stališča na zborih delovnih ljudi in občanov ali v njihovih delegacijah«.

Ti poudarki so jasno naperjeni proti početju, da je bilo delegatsko delo doslej pogosto deležno izkrivljanja in formalizacije. Ker se je tako dogajalo, odločitvena moč in učinkovitost delegatskega dela nista bila tolikšna, kot bi morala biti. Moč je bila speljana izven delavskih pobud, bila je osredotočena v strokovnih in upravnih službah — to pa je prav v nasprotju z duhom ustave in s koristmi, ki jih vsa naša družba pričakuje od razvoja delegatskega sistema. Delegatski odnosi so pri nas pač sinonim za odločitveno moč delavskega razreda, delovnih ljudi, ustvarjalnih občanov!

In kje vidimo pogoj, da bo razvoj v občinah šel v to zaželeno smer? V. seja spet nedvoumno odgovarja: »Komunisti se morajo odločneje in zavestneje vpreči v delo družbenopolitičnih organizacij, še zlasti v SZDL kot najširši politični opori samoupravljanja. v SZDL dosegajo delovni ljudje in občani ter njihove organizacije socialistične sile svojo politično in akcijsko enotnost pri usmerjanju družbenega razvoja in pri reševanju družbenih vprašanj.«

Zares moramo biti toliko samokritični, da priznamo, da mnogi komunisti doslej niso dovolj delali v organizaciji socialistične zveze. Niso bili v zadostni meri pobudniki, organizatorji in usmerjevalci politične aktivnosti delovnih ljudi. Prizadevati si moramo, da bo po V. seji drugače, da bodo člani ZK aktivneje delali v celotnem sistemu socialistične samoupravne demokracije. Da bodo znotraj SZDL in drugih družbenopolitičnih organizacij odločneje skrbeli za njihovo kadrovsko krepitev ter razvijali množično družbenopolitično delo. Da bodo pozorneje skrbeli, kako naj pridejo v skupščine, interesne skupnosti itd. pristne, neposredne pobude delovnih ljudi. Da bodo naposled storili vse, da bi izboljšali delo krajevnih organizacij SZDL, razvili lastno ustvarjalnost ter vključili čimveč občanov v delo tam, kjer le-ti prebivajo.

To, kar smo navedli, je samo skrajno ozek, vendar zelo pomemben izsek nalog, ki čakajo komuniste in članstvo Socialistične zveze v združenem delu in predvsem v občinski samoupravi. Vsi skupaj si torej obljubimo: brez odlašanja na delo!

Zvone KRŽIŠNIK

Pomlajena teritorialna obramba

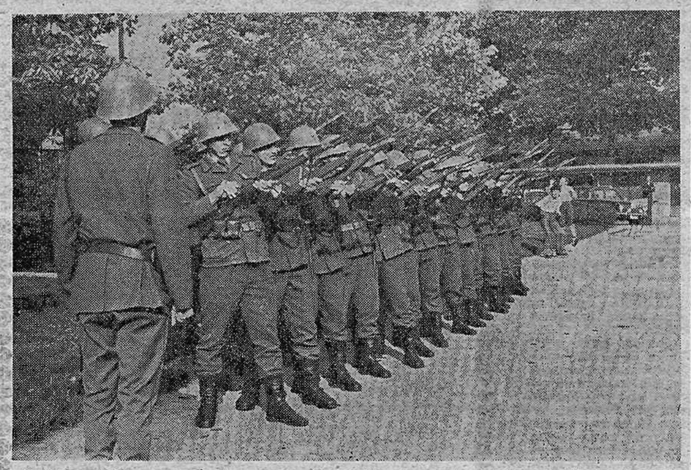

Družbenopolitične organizacije občine Ljubljana-Center so dale letos še poseben poudarek proslavljanju, saj poteka 30 let našega življenja v svobodni, socialistični Jugoslaviji. Tako so decembra lani skupno dostojno proslavile Dan oboroženih sil v naši občini. Višek slavnosti v vojašnici Maršala Tita je bil brez dvoma trenutek, ko so mladinci-prostovoljci prisegli pred bojno zastavo kot novi člani teritorialne obrambe. Vsem navzočim, še posebej pa mladincem in mladinkam, je ostal ta trenutek prav gotovo v trajnem spominu. Gostom je spregovoril podpredsednik občinske skupščine Ljubljana-Center Vid Stempihar. Slavno in težko pot naše Armade je v klenih besedah nato orisal polkovnik JLA Ivo Bajt.

Mladince — prostovoljce TO je kot nove in zaprisežene pripadnike pozdravil v krajšem nagovoru tudi narodni heroj, poveljnik TO ljubljanske pokrajine Janez Učakar. V svojem nagovoru je izrazil posebno zadovoljstvo, da tudi mlada generacija čvrsto stopa po poteh svojih očetov in dedov, borcev NOB. Izrazil je svoje globoko prepričanje, da se bo tudi mlada generacija v slučaju potrebe enako odločno in hrabro postavila zoper kateregakoli agresorja.

Sledil je krajši kulturni program, v katerem so sodelovali predstavniki kulturnih ekip JLA in člani ZKPO Ljubljana-Center. Te pomembne in nepozabne proslave Dneva naših oboroženih sil v občini Ljubljana-Center, se je udeležilo preko 1500 občanov in pripadnikov JLA.

Proslave ob Dnevu JLA so organizirali tudi v krajevnih skupnostih.

Če bi bil bolnik...

... bi moral iti k zdravniku. Najprej k splošnemu, ki bi ugotovil, da imam rano na želodcu, ki bi jo moral operirati, že pred letom dni. To pa tudi sam vem več kot dve leti. Nato bi dobil napotnico za zdravnika specialista. S to napotnico bi se postavil v vrsto in čakal dan ali dva, da bi mi določili datum specialističnega pregleda čez nekaj mesecev.

Zdravnik specialist bi modro pokimal in rekel, »to je pa rana na želodcu,« kar vem sam že vsaj dve leti.

»Zakaj pa niste prej prišli?« bi vprašal. Dal bi mi napotnico za bolnišnico, kjer naj bi me operirali. Ponovno bi se postavil v vrsto in čez približno nekaj mesecev bi zagledal velikega kirurga, ki me bo rešil nadležne luknje v želodcu.

»Zakaj pa niste prej prišli«?

Ko bi ozdravel in bi dobil odpustnico iz bolnišnice, bi mi doktor — specialist — kirurg predpisal antibiotike in domačo oskrbo. Pri tem bi moral ponovno k splošnemu zdravniku v vrsto, da bi mi napisal recept za ta ista zdravila, ki mi jih je predpisal že zdravnik specialist.

Po dolgem čakanju pred ordinacijo zdravnika splošne prakse bi me le-ta, potem ko bi pogledal odpustnico iz bolnice, vprašal:

»Le zakaj ste toliko časa čakali?«

Ne vem. Vem sicer zdaj že tri leta, da sem imel rano na želodcu, ne vem pa, zakaj je celoten sistem zdravstva tako zakomplificiran, da moram vsaj 4 ali 5 krat v vrsto samo za to, da dobim papir, s katerim se lahko postavim v novo vrsto. Pri vsem tem pa najbolj čudno, da tudi zdravniki tega ne vedo, kajti zakaj bi drugače spraševali,

»Le zakaj ste toliko časa čakali?«

B. P.

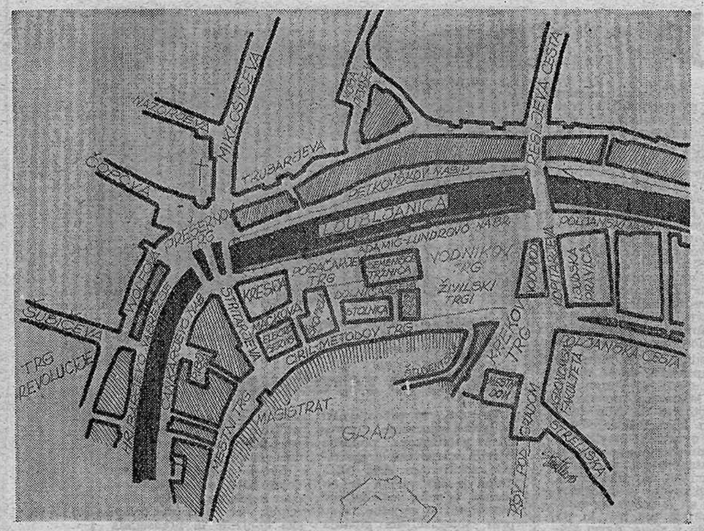

Težave prometa na ljubljanskem trgu

V dopoldanskih urah — sedaj pa tudi že popoldne je Mačkova ulica s Pogačarjevim trgom najbolj prometno in poslovno obremenjena ulica v našem mestu.

Nemogoča lokacija elektrotehničnega servisa v Mačkovi ulici, ki zahteva že po funkciji trajna parkirna mesta za dovoz in odvoz televizorjev, radijskih aparatov, tranzistorjev ipd. izsiljuje preko celega dneva dodatna parkirna mesta, tako za uslužbence, kakor tudi za potrošnike. Uslužbenci že v zgodnjih jutranjih urah povsem blokirajo z vozili že tako neprevozno in ozko Medarsko ulico. Potrošniki pa se ves dan prerivajo po ozki Mačkovi ulici, kjer so ves čas parkirnja izloženi nenehnemu toku ostalih vozil, ki rinejo na Pogačarjev in Vodnikov trg ter na Adamič-Lundrovo nabrežje.

Mestna skupščina je sklenila, da bo zmogljivosti svojih upravnih prostorov v Kresiji okrepila in razširila svojo dejavnost še na preostale površine pritličja in dvorišča. Prav tako tudi občina Ljubljana-Center krepi svoje delovne zmogljivosti v Kresiji.

Okoli Kresije smo imeli že več prometnih režimov in vsi so reševali težave, povzročene z nadaljnjimi koncentracijami poslovne dejavnosti v sami Kresiji in neposredni okolici.

Znano je, da se je poslovna dejavnost na ljubljanskem osrednjem živilskem trgu v zadnjih letih tako povečala, da se je začela ravno zaradi prometnih težav dušiti.

Ob podatkih, da imamo za potrebe živilskega trga, pokrite tržnice, Plečnikove arkade, Kresije, Skofije, semenišča, župnišča, mestnega vodovoda, Mestnega doma, Vodnikovega hrama, trgovin in vseh rednih in izrednih prodajalcev, predvsem pa kupcev, to je potrošnikov, teh objektov in dobrin na Pogačarjevem trgu 79, na Krekovem trgu 60 in ob Adamič-Lundrovem nabrežju le 26, ali skupaj 164 parkirnih mest, je to jasen dokaz, da je to stanje resnično nevzdržno, da se bodo razmere ob sedanji in že nakazani povečani poslovni dejavnosti tako in predvsem v Kresiji, mestnem vodovodu, Mestnem domu in na živilskem trgu še poslabšale.

Postavlja se vprašanje, kdo vse pogojuje takšno koncentracijo raznih zvrsti poslovne dejavnosti na tako majhnih in že zelo obremenjenih, oz. že sedaj povsem zasičenih površinah.

Ali je pravilno, da pri že znanih prometnih težavah, ko bi morali imeti že za sedanje potrebe vsaj ca 400 parkirnih mest za normalno poslovanje zgoraj naštetih ustanov in objektov, povsem zavestno pogojujemo dodatno vsestransko, večnamensko poslovno, trgovsko, gostinsko, službeno, upravno, kulturno itd. dejavnost ravno na območju naštetih trgov in ulic.

Ali je koncentracija mestnih dejavnosti v Kresiji, na tako izpostavljeni lokaciji sploh utemeljena in dovolj dognana? Ob obisku nekaj tisoč mestnih, tedaj ne strogo občinskih strank dnevno v Kresiji se resnično postavlja trditev, da je sedaj izbrana lokacija Kresija za množični obisk meščanov nemogoča, da bi morali to dejavnost resnično prenesti iz tega superzgoščenega centra na prometno bolj neobremenjeno lokacijo ali celo na obrobje mesta. Preprosta slika nam povsem jasno kaže obstoječo koncentracijo, ki je ob povečani poslovni dejavnosti noben nov prometni režim ne bo mogel bistveno razrešiti, brez škode za enega ali za drugega, ki v to koncentracijo še sili.

Ciril Stanič

GOCOVI VTISI

Nekaj smrdi (v deželi ljubljanski)

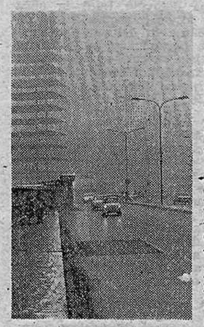

Nedvomno se da za novinarski poklic (tako kot za vsak drug) dokazati, da je najtežji. Da je to res, nam v zadnjem času potrjuje dnevno časopisje z množico člankov o zraku v Ljubljani. Novinarji morajo običajno poiskati snov svojemu pisanju, in če so včasih podatke oziroma argumente izvijali iz trte, jih danes skoraj dobesedno vlečejo iz zraka, pa tudi produktom trstičja se najbrže niso odpovedali. Dokazati se da tudi, da so sukalci peresa najbolj družbeno osveščeni, vsaj kar se onesnaževanja zraka tiče. Dokler je zrak smrdel v Zasavju, v Celju in na Koroškem, so o tem pisali srhljivo zanimive reportaže, danes pa o ljubljanskem smogu širijo dosti bolj angažirane, idejne in ljudi mobilizirajoče članke. To je potrdila tudi moja žena, ki je ob branju omenjenih reportaž le sočutno vzdihovala, včeraj pa je izjavila, da je že kriminal, kar se z našim (ljubljanskim) zrakom dogaja, in kaj še čakajo mestni očetje, da ne sprejmejo tistega odloka, ki bo ozdravil ozračje. Iz članka je bilo namreč razvidno, da bo odlok tako rekoč čez noč očistil zrak.

Proti onesnaževanju zraka se borimo še na druge načine. Najboljši in najbolj popularni ukrepi so običajno tisti, ki prizadenejo druge. Tako eni razburjeno zahtevajo filtre v industrijskih dimnikih, medtem ko se mirno vozijo z avtom petsto metrov daleč v službo; drugi so prepričani, da je treba vsem drugim pregledati kurišča in prepovedati kurjenje, ker je le njihova oljna peč tista, ki zanesljivo ne povzroča saj in žveplovega dioksida; tretji so prenehali preklinjati, češ da je ob nekaterih krepkih izrazih kar po žveplu zasmrdelo. Vsi, razen lastnikov avtomobilov ter njihovih družin in uprav podjetij, zahtevajo omejitev prometa v središču mesta ali pa želijo uvesti posebne izkaznice (do katerih pa bi po določenih poteh lahko prišel vsak).

Poznam mnogo pristašev teorije, po kateri je za svinjarijo v zraku odgovoren tisti, ki je sprožil družbeno akcijo pometanja pred pragovi, svojimi in tujimi, pa tudi v hišah, lastnih in tujih. Po tej teoriji imamo vsi dovolj svojega dela in skrbi, in ni potrebno, da povsod vtikamo nosove, še posebej pa v zrak ne, ker se nam slednje samo maščuje.

Proizvajalci in potrošniki vin so pred časom nakazali z zakonom o vinu prve smotrne ukrepe proti onesnaževanju zraka. Tako danes po litru rebule ali šipona pihaš v zrak bistveno manj žvepla kot včasih.

Akcijo bo potrebno nadaljevati. Iz izkušenj, ki jih pridobivamo na osnovnošolčkih, predlagam nekaj podvigov, ki bodo zanesljivo obrodili sadove. Na primer: zbiranje dinarja za čistejši zrak. Tako bodo starši rahlo popenili in se s čvrsto stisnjenimi zobmi na ves glas izjasnili za tako akcijo. Ali pa razpis kakšne banke za najboljši sestavek na temo: »Če spravljam denar v banko, se manj umaže«. Možnosti je vsekakor precej. In ko se bodo nadebudni fantiči začeli pogovarjati o tem, čigav oče ima manjši avto, oziroma kateri avto manj onesnažuje okolje, in ko bodo deklice razpravljale o tem, da dimnikar zadnjič ni imel drugega dela, kot da je pokazal, kako se zamenjuje filter v dimniku, kar pa zna že vsa družina, takrat bodo prvi uspehi blizu.

Ali pa ne. Dokler človek ve, da so ribe začele zaradi zastrupljene vode hlastati za zrakom nad reko in zato še bolj zanesljivo poginile, in da deževniki množično umirajo, čim se spravijo iz zemlje na zrak, in dokler ve, da smeti in odpadke samo prelagamo in ne predelujemo, potem se samo vpraša, kam bomo dali svinjarijo, ki gre sedaj v zrak in kaj bomo z njo kje drugje zastrupili.

GORAZD MARINČEK

Stanovanjsko gospodarstvo 76

Dogovor o poslovni politiki Ljubljanske banke za letošnje leto upošteva splošne smernice družbeno gospodarskega razvoja, kot so resolucija o skupni politiki ekonomskega in socialnega razvoja Jugoslavije v letu 1976, resolucija o družbeno gospodarski politiki in razvoju SR Slovenije ter neposrednih nalogah v letošnjem letu in ustrezne resolucije drugih družbenopolitičnih skupnosti, kjer deluje banka in kreditno monetarno politika Narodne banke Jugoslavije za letošnje leto.

Ljubljanska banka bo, za doseganje ciljev politike pospešenega razvoja in gospodarske stabilizacije svojo dejavnost usmerila predvsem na hitrejšo rast celotne gospodarske aktivnosti na temelju povečane produktivnosti dela in drugih kakovostnih dejavnikov gospodarjenja z namenom gospodarske stabilizacije in omejevanja nadaljnje rasti inflacije.

Oblikovalci dogovora o poslovni politiki LB za leto 1976 so izhajali iz ugotovitev, da sta stanovanjska in komunalna gradnja zelo pomemben in sestavni del našega ekonomskega in socialnega razvoja in, da je hitrejše reševanje stanovanjskih potreb delavcev in občanov ena izmed pomembnih sestavin, ne le življenjske ravni pač pa tudi siceršnjega gospodarskega razvoja, povečanja produktivnosti in dobrega delovnega vzdušja. Tej oceni, ki je zapisana že v splošnih resolucijah in smernicah ekonomskega in družbenega razvoja sledi tudi dogovor o poslovni politiki LB, oziroma podružnice za kreditiranje stanovanjskega in komunalnega gospodarstva Ljubljana, ki se hkrati vsebinsko tudi že vključuje v programe srednjeročnega razvoja stanovanjskega in komunalnega gospodarstva v Sloveniji, oziroma v ljubljanski regiji.

Prav tako pa so oblikovalci dogovora o poslovni politiki za leto 1976 izhajali iz spoznanj in ugotovitev ter prakse zadnjih dveh let, ko so se po svojih močeh in izkušnjah vključili v široko zasnovano pa tudi zelo uspešno izpeljano družbeno politično akcijo za zgraditev 26.000 stanovanj v republiki.

Katere so bistvene značilnosti, oziroma novosti dogovora o poslovni politiki LB v letošnjem letu?

Na prvem mestu vsekakor končna in dejanska integriranost komunalnega gospodarstva s stanovanjskim. Če je bilo komunalno gospodarstvo v preteklem letu nerealno in nepravilno obravnavano, kar se je odražalo v sistemu dopolnilnega financiranja, potem moramo ugotoviti, da so s poslovno politiko LB za letošnje leto komunalnemu gospodarstvu dane neke možnosti, tako po načinu in obsegu, kakor tudi po ročnosti in obliki sofinanciranja. Razvitost komunalnega sistema, opremljenost gradbišč s komunalnimi napravami je namreč predpogoj za pospešeno, ceneno in učinkovito stanovanjsko graditev, še posebej, če želimo zadržati že začeto dinamiko stanovanjske graditve in tako v Sloveniji, kot tudi v ljubljanski regiji zgraditi predvidevano število stanovanj v prihodnjem letu (cca 3.500), oziroma v srednjeročnem obdobju (17.000—20.000).

Z dogovorom o poslovni politiki LB razširja možnost sofinanciranja iz razširjene tudi na enostavno stanovanjsko reprodukcijo. S tem mislimo predvsem na vzdrževanje obstoječega stanovanjskega fonda, na revitalizacijo starih stanovanjskih površin. Tako v pogledu vzdrževanja kot tudi revitalizacije nismo v preteklosti naredili skoraj ničesar, najemnine in amortizacija pa so dali vse preskromna sredstva za resnejše posege, s katerimi bi preprečili občutno gospodarsko škodo. To je še toliko bolj pomembno za občino Ljubljana, — Center, ki problem vzdrževanja stavb in revitalizacije starih hiš čuti morda bolj kot katerakoli druga občina v Ljubljani. Če imamo v mislih le staro Ljubljano, potem te trditve bržčas ne bi bilo potrebno še dodatno razlagati.

Pomembna novost poslovne politike za leto 1976 je tudi v tem, da bo LB v okviru razpoložljivih sredstev skrbela tudi za celovito izgradnjo stanovanjskih sosesk. Velki primanjkljaji spremljajočih objektov, ki jih ugotavljamo v stanovanjskih soseskah narekujejo drugačno obnašanje upravljalcev bank pa tudi programerjev, izvajalcev in investitorjev stanovanjskih sosesk. S takšnim načinom pa začenja LB nov pristop pri graditvi stanovanjskih sosesk, ko bo bolj kot v preteklosti prišla do izraza celovita skrb za delovnega človeka in družbeni standard ter za sodelovanje s samoupravno v novo nastajajočih naseljih

Takšna usmeritev poslovne politike na dopolnilno financiranje celovite stanovanjske in komunalne graditve pa bo zahtevala tako v letošnjem letu, kakor tudi v predstoječem obdobju maksimalno sodelovanje vseh zainteresiranih dejavnikov, po drugi strani pa industrializacijo stanovanjske graditve (in tudi komunalne), revitalizacijo, uvajanje nove tehnologije ipd.

Iz ukrepov iz naslova 2 odstotnega povprečnega stanja depozitov na vpogled organizacij združenega dela in drugih družbeno pravnih oseb so v letu 1976 predvidena znatna dodatna sredstva za stanovanjsko in komunalno področje v Ljubljani. Prav tako pa tudi iz 10 odstotnega stanja hranilnih vlog na vpogled, ki mu bo dodan v letošnjem letu najmanj 20 odstotni porast hranilnih vlog na vpogled. S. D.